

Justícia per en Samuel. Prou LGBTfòbia!

written by Lluita Internacionalista | 9 de juliol de 2021

A pocs dies d'haver-se commemorat el 52è aniversari de la revolta de Stonewall -les protestes que van marcar el camí del moviment modern de la dissidència sexual i de gènere- Samuel Luiz Muñiz, un jove de 24 anys, va ser assassinat a cops a la Corunya per la seva orientació sexual. A aquesta terrible notícia es sumen, en menys de dues setmanes, més de deu agressions LGBTfòbiques a l'estat espanyol. A falta de més dades, se sap que l'Observatori contra l'Homofòbia ha registrat a Catalunya 113 incidents LGBTfòbics en el que va d'any, admetent la pròpia organització que aquesta xifra està molt per sota de la realitat i que augmentaria si l'entitat comptés amb més recursos. A més, estem patint diàriament atacs a tot el col·lectiu: crema de banderes irisades, pintades nazis en símbols LGBT, o vídeos encoratjant a la «caça de maricons». Si hi havia dubtes sobre quina és la realitat del col·lectiu, el que ha passat aquestes últimes setmanes els dissipa.

La resposta davant l'assassinat del Samuel i en repudi a totes les agressions LGBTfòbiques ha estat desbordant: més de 70 ciutats a tot l'estat van sortir a reclamar massivament justícia i veritat per a en Samuel, amb cartells de denúncia a la LGBTfòbia, a la discriminació i als crims d'odi. Tot això a una setmana de l'Orgull LGBT més combatiu dels últims anys, en el qual el Pride (màxim exponent del Capitalisme Rosa) no ha tingut cap protagonisme i a on les organitzacions LGBT anticapitalistes n'han tingut més pes.

Hem d'enfrontar els discursos i polítiques que alimenten les agressions i crims d'odi. Cal combatre i denunciar de manera directa a la ultradreta de VOX, a la dreta reaccionària del Partit Popular i a totes aquelles institucions que alimenten i

fomenten aquesta alarmant situació, com la justícia o l'Església Catòlica. Però també als que -en nom del progressisme- no combaten aquestes organitzacions ni responen a les nostres exigències per garantir els nostres drets fonamentals. Sense anar més lluny, el govern PSOE-Podemos tot just ara comença a tractar una llei LGBT, però ho fa diluint en gran part les especificitats del col·lectiu trans, deixant per fora qüestions fonamentals com l'autodeterminació de gènere dels i de les menors de 16 anys o de totes les persones en situació administrativa irregular.

Són necessàries una llei trans i una llei LGBT integrals que responguin a les demandes del col·lectiu i que donin cobertura estatal a totes les persones a les quals els governs autonòmics no tenen la voluntat política de fer avançar en drets. Ho veiem a Catalunya, a on el govern ERC-JxCat encara no ha reglamentat la llei 11/2014 impulsada pel moviment; i ho veiem a Galiza, a on el govern de Feijóo ha rebaixat tant la llei d'igualtat 2/2014 per permetre la seva aprovació que ja ha quedat totalment obsoleta.

Hem de seguir impulsant mobilitzacions massives per exigir justícia i veritat per a en Samuel i en repudi a totes les agressions LGTBfòbiques. Però això no passa per reclamar penes més dures, reforçar el codi penal o exigir més policia. Perquè aquestes polítiques són les mateixes que després s'apliquen en contra nostra; sense anar més lluny, diverses mobilitzacions del passat 5 de juliol van ser reprimides per la policia. El que necessitem són polítiques de prevenció i reparació, i recursos per poder aplicar-les efectivament; necessitem protocols efectius en els centres d'estudi i de treball amb comissions investigadores independents. I, sobretot, ens cal seguir desenvolupant l'autoorganització i l'autodefensa. Ens hi va la vida.

Denunciem el fals discurs de que no hi ha pressupost per destinar a polítiques públiques: l'Església Catòlica rep aproximadament 11 mil milions d'euros anuals; en canvi al

Ministeri d'Igualtat l'any passat s'hi han destinat poc més de 451 milions d'euros (comptant els fons europeus). També per això és fonamental lluitar per la separació entre l'Església i l'Estat, perquè tots aquests recursos es destinin a combatre les violències cisheteropatriarcal i no a institucions que, amb els seus discursos, promouen aquest tipus de violències.

Tenim la tasca urgent d'organitzar-nos, arreu del món, de manera independent dels governs i de les institucions; de coordinar internacionalment la lluita per combatre els crims d'odi, la homolebòbitransfòbia i el masclisme. Apostem per la unitat estratègica del moviment LGBT i de les dissidències, del moviment feminista, i de tots els i les oprimides amb el conjunt de la classe treballadora. Perquè les nostres opressions tenen un origen i un enemic comú: aquest sistema capitalista, imperialista i patriarcal, que ens oprimeix i explota, que ens violenta i ens mata, per mantenir-nos submises i disciplinades. Per això mateix, per acabar realment amb aquesta situació, necessitem acabar també amb el sistema capitalista.

Des de Lluita Internacionalista i des de la Unitat Internacional de Treballadores i Treballadors-Quarta Internacional cridem a la més àmplia mobilització. Continuem als carrers exigint #XustizaParaSamuel, prou LGBTfòbia i crims d'odi! Els governs en són responsables!